

Ev, umudun yeşerdiği yerdir.

YARININ ÖTEKİ YÜZÜ

yazan:

tina cho

çizen:

deb jj lee

YUZ

“Hayatta kalma üzerine yazılan
bu benzersiz hikâye, şiir ve
sanatın çarpıcı bir birleşimi.”

- JOSE PIMENTA,
Twin Cities kitabının yazarı

I. Kısım

KUZEY KORE
2013

2 EKİM, HOERYONG
YUNHO: HAŞLANMIŞ
FARE

Onuncu doğum
günüm.

Ne kızarmış
yumurta var.
Ne de deniz yosunu
çorbası.

Omma* da gururla gülümseyip
ne kadar büyümüş olduğumu
söylemedi.

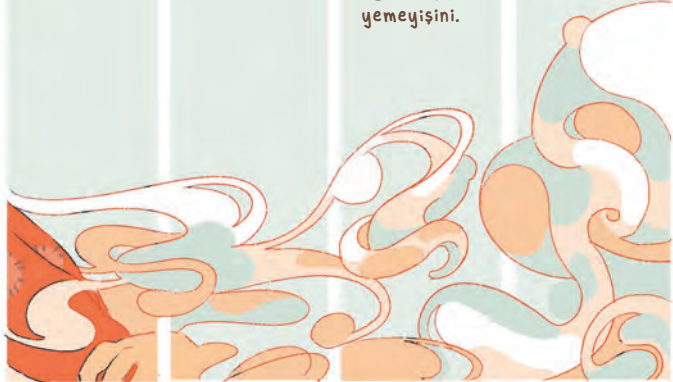
Gözlerimi
kapayıp
hatırlıyorum.

Onun
gülüşünü.

O ince yüzünü.

Bazı günler
tek lokma bile
yemeyişini.

* (Kr.) Büyükanne. - (ç.n.)

bana vermek için.

Kimi
günlerse,

yemeklerimiz
konusunda
yaratıcı
davranırdık.

Bir gün evde bir fare
koşuşturuyordu,

ta ki artık
koşuşturamayana
dek.

Ömme o akşam
yemeğinden sonra
planlar yapılmıştı.

Çin'de iş ve yemek bulacaktı.

İki yıl önce

Onun bir ağacın arkasına sessizce süzülmesini izledim.

Kafamın içinde
çığlıklar attım

OMMA!

ama hiç
sesimi
çıkarmadım

hiçbir zaman
çıkarmadım,

çünkü askerler her
zaman izler, her
zaman dinlerdi.

Buradan ayrılmak
yasaktı.

Bir yeriniz
yaralanmış ya da
açlıktan ölüyor
olsanız bile.

Omma'nız sizi
nehrin öbür
tarafında bekliyor
olsa bile.

Gitmek benim
için çok
tehlikeliydi.

Bu yüzden ben de
Halmoni'ye* baktım ve
Omma gönderene kadar
para kazandım.

Omma'nın son sözleri
şöyleydi::

"Günün birinde
özgürlüğe doğru
birlikte uçacağız."

Sana söz
veriyorum.
"Cesur ol."

Bazı günler
oluyorum.

Ama bugün,
o gün değil.

Hayatımın
en kötü
doğum günü
bugün.

* (Kr.) Anne. -ç.n.

2 EKİM, MUSAN
MYUNGHEE: ALKIŞ

Dağın aşağısına, bir yaşam belirtisi
aramaya gidiyorum:

Yenebilir sebzeler, otlar
ve kökler aramaya.

Ben on bir yaşında, şarkı
söylemek isteyen, beşinci
sınıfta okulu bırakmış,
hayatta kalmaya dair
sırları olan, gururlu bir
sokak satıcısı kızım:
ticaret ve rüşvet
sırları.

İmo Ha/moni ve
kendim için para
kazanırım.

0 hasta.

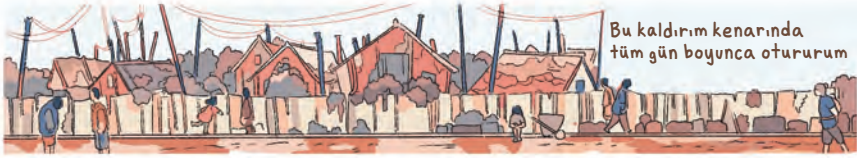
İlaçlar...

...pahalı,

Bense...

...cesurum

Bu kaldırım kenarında
tüm gün boyunca otururum

ve sessiz
dinleyicilerim için
şarkı söylerim,

birilerinin sebzelerini satın
almasını beklerken.

Benim yaşlarımda bir
kız gördüm,

kıyafetlerinde
delikler vardı
ve benim yük
arabama
bakıyordu.

Hırsızlık
yapmasan
iyi olur.

Bir soğan
ve üç
patates,
lütfe.

İki yüz
won.

Paraları
avucuma
bıraktı.

Şarkımı
alkışlayacak bir
kitle yoktu ama
bu da bir şeydi.

Artık satılacak bir
şey kalmadığında,

kökleri ve yaprakları
yıkamak için eve giderim.

Birazını bir demlikte
kaynatarak İmo Halmoni
için çay yaparım.

Belki doğa onu
iyileştirebilir.

Bak, senin
için ne getirdim!

Seni
iyileştirmesi
için çay ve
neşelendirmesi
için de çiçek.

Sen olmasan ne
yapardım ben?

Karahindiba,
zor zamanlarda
hayatta kalan, güçlü
bir çiçektir...

...tıpkı
senin gibi.

3 EKİM, HOERYONG
YUNHO: ARAYIŞ

Arama kuralları:
bir kilo demir,
yüz won eder.

Saygıdeğer Babamız
Mareşal Kim Jong Un
şöyle buyurdu:
bir kişinin, bir kurşuna
yetecek kadar metal
getirmesi gerekir.

Yolun ötesindeki
paspal arkadaşım
Joon'a gülümsedim.

Aramada
bol şans.

Kuru araziyi
eşeleyerek,

kurumuş
çiçeklerin
arasında,

paslı ve parlak
olabilecek her şeyi
arıyorum.

Ellerim pek incelikli
değildir ama
devedikeniyile metal
arasındaki farkı da
bilir.

Parmağıma paslı
bir çivi değiyor.

Sert toprağın altında
altı tane daha var.

Kazıp çıkarıyorum.

Ceplerimi demirle doldurmuş halde,
unutulmuş sebzeleri aramak için
diğer alanlara koşuyorum.

Ama hiç yok.

sadece...

yerden çıkan parlak
bir şey var.

I pull.

Üç dört kilo
ağırlığında bir şey!

Koleksiyon için ödülümü zar
zor taşıyorum. İkimiz için de
yetecek miktarda getirmezsem
özel günlerde Halmoni'yle yemek
alamayız.

Paketi
tezgâha
bırakıyorum.

ve
beş yüz won
kazanıyorum.

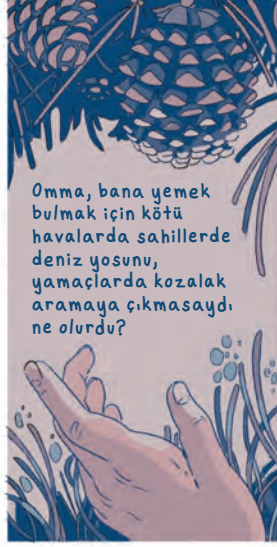

Pürüzsüz
kâğıt paralar
'bugünün
ödülü'
kendimi
zengin
hissetmeme
neden oluyor.

ZEKİM, MUSAN
MYUNGHEE: HAYAL GÜCÜ

Para, kıtlık ve ölüm
yüzünden dağılmamış
bir aile gördüğümde
kalbim ağrıyor.

4 EKİM, HOERYONG
YUNHO: DUVARLARIN
KULAĞI VARDIR

Ben okuyamadıktan
sonra kitaplar neye
yarar?

Çok sıkıcı!

Her zaman aynı şeyi
gösterdikten sonra
televizyon neye yarar?
Saygıdeğer Babamız
Mareşal.

Çok sıkıcı!

Duvarlardaki portreler ölmüş
başkomutanlar Kim Il Sung
ve Kim Jong Il'e ait olduktan
sonra sanat neye yarar?

Çok sıkıcı!

Ben hala okuldayken
öğretmenlerim
başkomutanların
harika olduğunu
söylemişti.

Ben de onların tanrı
olduğuna inanmışım.

Ama o kadar
muhteşemlerse,

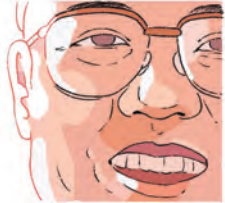
benim ailem neden
aç ve yoksul?

Omma neden iş
bulabilmek için
gitti?

Ben neden
okula gitmek
yerine çalışmak
zorundayım?

Yüksek sesle
söylenmeye cesaret
edemiyorum.

Halmoni her zaman
der ki,

"Duvarların kulağı vardır."

4 EKİM, MUSAN
MYUNGHEE: HYUN MI'NİN
MÜZİĞİ

Okulda, başkomutanlara
övgüler düzen şarkılar
öğrenmiştik.

Ama ben
sınırların
ardında daha
güzel müzikler
olduğunu
keşfettim.

Arkadaşım
Hyun Mi, gizlice
K-pop DVD'leri
getiriyordu.

Perdeleri
kapatıyorduk.

DVD oynatıcısını
yerinden
çıkarıyorduk.

Güney Koreli genç
şarkıcılar hip-hop müzik
eşliğinde şarkı söyleyip
dans ederlerdi.

Müziğin sesini kısık
tutup kendimiz
yüksek sesle şarkı
söyledik.
Bü-yü-le-nir-dim.

Bum,

Bum,

BUM.

5 EKİM, HOERYONG
YUNHO: SAMCHON*

Yapraklar
hışırdadı.

Donakaldım.

Casusluk
yapan bir
asker mi?

Bir
anda,

Samchon
çıkıyor.

Sessizce eve geri
dönüyoruz.

Halmoni, bak,
kim geldi!

Hep yemek
vakitlerinde
gelir zaten.

* (Kr.) Amca. - (ç.n.)